

FARNÍ ZPRAVODAJ

6. neděle v mezidobí / Popeleční středa (doba postní)

Český Krumlov 11. 02. 2018

07 / 2018

Poselství Svatého otce ke světovému dni nemocných 11. února 2018 *Mater Ecclesiae: „Ženo, to je tvůj syn.“ ... „To je tvá matka.“ A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě. (Jan 19,26-27)*



Draží bratři a drahé sestry,

církevní služba nemocným a těm, kteří o ně pečují, musí pokračovat se stále novou horlivostí ve věrnosti Pánovu poslání (srov. Lk 9,2-6; Mt 10,1-8; Mk 6,7-13). Církev musí následovat velmi přesvědčivý příklad svého zakladatele a Mistra.

Téma Dne nemocných je v letošním roce převzato ze slov, jimiž se Ježíš, vztyčený na kříži, obrací na svou matku Marii a na Jana: „Ženo, to je tvůj syn.“ ... „To je tvá matka.“ A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě. (Jan 19,26-27).

1. Tato Pánova slova vnášejí světlo do hlubokého tajemství kříže. Kříž nepředstavuje beznadějnou tragédii, ale místo, na kterém Ježíš ukazuje svou slávu a předává svou poslední vůli lásky, která se stává základním pravidlem křesťanské komunity a života každého učedníka.

Ježíšova slova dávají základ mateřskému poslání Panny Marie vůči celému lidstvu. Maria se má stát především matkou učedníků svého Syna, má pečovat o ně a o jejich cestu. Mateřská péče o syna nebo dceru obnáší, jak víme, materiální i duchovní aspekty výchovy.

Nevýslovná bolest kříže proniká Mariinu duši (srov. Lk 2,35), ale neochromí ji. Naopak, začíná pro ni jako Ježíšovu matku nová cesta sebedarování. Ježíš na kříži má starost o církev a o celé lidstvo a Maria je povolána, aby tuto jeho starost sdílela. Když Skutky apoštolů líčí mohutné vylití Ducha Svatého o letnicích, zároveň ukazují, že Maria začala plnit svou úlohu v prvním společenství církve. Je to úloha, která nikdy nekončí.

2. Milovaný učedník Jan představuje církev, mesiášský lid. Má Marii přijmout za svou matku. Je povolán ji přijmout a kontemplovat v ní vzor učedníka, kontemplovat mateřské poslání, které jí Ježíš svěřil, poslání s jeho starostmi a plány. Jan má přijmout matku, která dává život svým dětem, jež jsou schopny milovat podle Ježíšova přikázání, a miluje je. Mariino mateřské poslání pečovat o děti je svěřeno Janovi a celé církvi a je v něm zahrnuto společenství všech učedníků.

3. Učedník Jan, který s Ježíšem sdílel vše, ví, že Mistr chce všechny lidi dovést k setkání s Otcem. On může svědčit o tom, že Ježíš se setkal s mnoha lidmi nemocnými jak na duchu, kteří byli plni sebestřednosti (srov. Jan 8,31-39), tak i na těle (srov. Jan 5,6). Všem daroval milosrdenství a odpuštění, nemocným i fyzické uzdravení, znamení hojného života v království, kde bude osušena každá slza. Tak jako Maria jsou i učedníci povoláni, aby se starali jedni o druhé, ale nejen to; vědí, že Ježíšovo srdce je otevřené všem bez výjimky. Všem musí být hlásáno evangelium o Božím království. Všichni, kdo to potřebují, mají pocítit křesťanskou lásku, protože jsou to lidé, Boží děti.

4. Toto mateřské poslání církve vůči potřebným a nemocným lidem se v dvoutisícileté historii církve konkretizovalo v bohaté řadě iniciativ na pomoc nemocným. To je třeba mít na paměti, jelikož tato péče se uskutečňuje po celém světě i dnes. V zemích, kde je dostatečně vybudován systém veřejného zdravotnictví, se činnost katolických kongregací, diecézí a jejich nemocnic zaměřuje – kromě poskytování kvalitní lékařské péče – na úsilí stavět do středu zájmu zdravotnických zařízení člověka. Vědecká bádání provádějí v úctě k životu a ke křesťanským mravním hodnotám. V zemích, kde zdravotnický systém není dostatečný nebo vůbec neexistuje, usiluje církev svou prací nabídnout lidem v oblasti péče o zdraví co nejvíce. Snaží se předcházet dětské úmrtnosti a vítězit nad některými velice rozšířenými nemocemi. Zdravotní péči se snaží poskytovat i tam, kde není schopna léčit. Obraz církve jako „polní nemocnice“, která přijímá všechny zraněné životem, je velmi konkrétní, protože v některých částech světa poskytují obyvatelstvu nezbytnou péči pouze misijní či diecézní nemocnice.

5. Připomínka dlouhé historie služby nemocným je důvodem k radosti pro křesťanské komunity, zvláště pro ty, které tuto službu poskytují dnes. Je třeba pamatovat na minulost a z ní získat obohacení. Máme se z ní učit velkodušnosti mnohých zakladatelů institutů ve službě nemocným až k úplné oběti; vynalézavosti, kterou přináší láska, nechat se inspirovat mnohými iniciativami v průběhu staletí; úsilím ve vědeckém výzkumu za účelem nabídnout nemocným nové a věrohodné léčebné postupy. Toto dědictví minulosti napomáhá dobrému plánování budoucnosti. Například ochránit katolické nemocnice před rizikem ziskuchtivosti, která celosvětově usiluje uvést péči o zdraví na trh, a tím z této péče vylučuje chudé lidi. Organizační inteligence a láska spíše vyžadují, aby byl nemocný respektován ve své důstojnosti, která vždy zůstane středem léčebného procesu. Toto nasměrování si musí osvojit také křesťané, kteří pracují ve veřejných strukturách a jsou povoláni, aby svou službou vydávali dobré svědectví evangeliu.

6. Ježíš zanechal církvi darem svou uzdravující moc: „Ty, kdo uvěří, budou provázet tato znamení: ... na nemocné budou vkládat ruce, a uzdraví je“ (Mk 16,17-18). Skutky apoštolů popisují uzdravení prostřednictvím Petra (srov. Sk 3,4-8) a Pavla (srov. Sk 14,8-11). Ježíšovu daru odpovídá úloha církve, která ví, že má přinášet nemocným stejný pohled plný něhy a soucitu jako Pán. Pastorační práce ve zdravotnictví vždy zůstane nezbytným a základním úkolem, který je třeba žít s obnovovaným úsilím jak ve farním společenství, tak v nejprestižnějších zdravotnických střediscích. Nemůžeme také zapomínat na citlivost a vytrvalost, s nimiž se mnohé rodiny věnují svým dětem, rodičům nebo příbuzným, ať už jsou chronicky nemocní nebo těžce postižení. Péče poskytovaná v rodině je mimořádným svědectvím lásky k člověku a je třeba ji podpořit uznáním a vhodnou politikou. Lékaři a zdravotní sestry, kněží, zasvěcené osoby, dobrovolníci, rodinní příslušníci a všichni, kdo se věnují péči o nemocné, jsou součástí tohoto církevního poslání. Je to sdílená zodpovědnost, která obohacuje hodnotu každodenní služby.

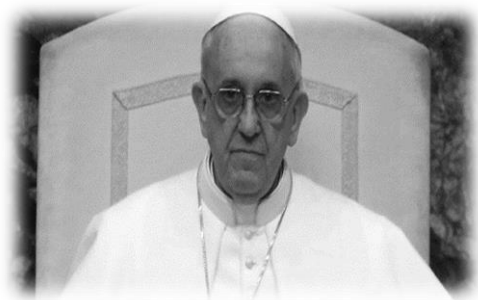
7. Marii, Matce něžnosti, chceme svěřit všechny nemocné na těle a na duchu, aby v nich podpořila naději. Prosíme ji také, aby nám pomohla v přívětivosti k nehybným nemocným bratřím a sestrám. Církev je si vědoma, že potřebuje mimořádnou milost, aby mohla dostát své evangelní službě – péči o nemocné. Spojme se v neúnavné prosbě k Matce Páně, aby každý člen církve žil s láskou povolání ke službě životu a zdraví. Panna Maria ať se přimlouvá za tento XXVI. světový den nemocných; ať pomůže nemocným prožívat jejich utrpení ve společenství s Ježíšem a provází ty, kdo se o ně starají. Všem nemocným, zdravotníkům, dobrovolníkům uděluji z celého srdce apoštolské požehnání.

Pobožnost Křížové cesty 2018

	<i>Pondělí</i>	<i>Úterý</i>	<i>Středa</i>	<i>Čtvrtek</i>	<i>Pátek</i>	<i>Sobota</i>	<i>Neděle</i>
Český Krumlov			16:30		17:30		17:00
Větrní					17:30		<i>po bohoslužbě</i>
Přídolí							10:45
Věžovatá Pláně							10:45
Kájov				15:30			<i>po bohoslužbě</i>
Hořice na Šumavě							<i>po bohoslužbě</i>

Poselství papeže Františka k postní době 2018

„Protože se značně rozmůže nepravost, ochladne u mnoha lidí láska“ (Mt 24,12)



Drazí bratři a sestry,

znovu se k nám blíží Pascha Páně! Pro přípravu na velikonoční svátky nám Bůh ve své prozřetelnosti každý rok nabízí postní období jako „svátostné znamení našeho obrácení“.[1] To nás vybízí a zároveň nám umožňuje, abychom se celým srdcem a celým životem vrátili k Pánu.

Tímto poselstvím chci i letos celé církvi pomoci, aby tento čas milosti prožívala s radostí a v pravdě. Přitom se chci inspirovat Ježíšovými slovy z Matoušova evangelia: „Protože se značně rozmůže nepravost, ochladne u mnoha lidí láska“ (24,12).

Tato slova se objevují v kázání o konci časů a zazněla v Jeruzalémě, na Olivové hoře, kde později začalo Pánovo utrpení. V odpovědi na otázku učedníků Ježíš předpovídá velké strasti a popisuje situaci, ve které se společenství věřících může snadno ocitnout: uprostřed bolestných událostí, kdy falešní proroci svedou lid na scestí, a v mnoha srdcích ochladne láska, která je jádrem evangelia.

Falešní proroci

Zaposlouchejme se do evangelního úryvku a snažme se porozumět, do jakého převleku se tito falešní proroci skrývají.

Mohou se jevit jako „zaříkávači hadů“, kteří manipulují lidskými city, aby druhé zotročili a odvedli tam, kde je chtějí mít. Kolik jen Božích dětí je hypnotizováno chvilkovým potěšením, které si pletou se skutečným štěstím! Kolik jen mužů a žen je uchváčeno snem o bohatství, který z nich činí jen otroky zisku a malicherností! Kolik jen jich žije v přesvědčení, že si vystačí sami, a nakonec se stávají oběťmi vlastní samoty!

Falešní proroci mohou být také „šarlatány“, nabízejícími z utrpení snadná a okamžitá východiska, která se ale brzy ukážou být naprosto bezcenná. Kolik jen mladým lidem se nabízí falešný všelék v podobě drog, vztahů na jedno použití a snadného, ale nepoctivého zisku! A kolik dalších jich je lapených do osidel výhradně virtuální existence, v níž se vztahy jeví jako snadnější a rychlejší, ale nakonec se projeví jako bezcenné! Tito podvodníci nabízejí věci bez skutečné hodnoty, a přitom lidi zbavují všeho nejcennějšího: důstojnosti, svobody a schopnosti milovat. Je to pokušení marnivosti, kvůli kterému se naporujeme jako pávi, ale nakonec se dočkáme jenom výsměchu, kterého se nelze zbavit. A není divu: ve snaze zmást lidské srdce ďábel, tento „lhář a otec lži“ (Jan 8,44), odjakživa předkládá zlo jako dobro, faleš jako pravdu. Každý z nás je proto vybízen, aby se zahleděl do srdce a zkoumal, zda se nestává obětí těchto falešných proroků a jejich lží. Musíme se naučit neulpívat na tom, co se nabízí jako první dojem, ale dívat se pod povrch a zkoumat, co v našem srdci zanechává dobré a trvalé stopy, protože to pochází od Boha a slouží nám to ke skutečnému dobru.

Zamrzlé srdce

Dante Alighieri ve svém popisu pekla představuje ďábla, jak sedí na ledovém trůnu,[2] uprostřed mrazivého osamocení bez lásky. Ptejme se: Jak se stane, že v nás ochladne láska? Jaká znamení nám naznačují, že v nás láska začíná chladnout?

Lásku víc než co jiného ničí chamtivost po penězích, „kořen všeho zla“ (srov. 1 Tim 6,10). Brzy ji následuje odmítání Boha a jeho pokoje, kdy před útěchou z jeho slova a svátostí dáváme přednost své opuštěnosti.[3] To vše vede k násilí obracejícímu se proti každému, koho považujeme za hrozbu pro své „jistoty“: proti nenarozenému dítěti, proti nemocnému starci, proti přicházejícímu hostu, proti cizinci anebo proti bližnímu, který nespĺňuje naše očekávání.

Němým svědkem této ochládající lásky je také stvořený svět. Země je otrávena odpadem, odhozeným z nedbalosti anebo kvůli vlastním zájmům. Moře, sama znečištěná, ukrývá ostatky nesčetných ztroskotaných obětí nucené migrace. Nebesa, podle Božího záměru vzniklá proto, aby mu zpívala chválu, rozdirají stroje, ze kterých se dolů snáší nástroje smrti.

Láska může ochladnout také v našich společenstvích. V apoštolské exhortaci Evangelii gaudium jsem se pokusil popsat ty nejviditelnější projevy takového nedostatku lásky. Jsou jimi sobectví a duchovní lenost, sterilní pesimismus, pokušení k uzavírání se do sebe, vzájemné válčení a také mentalita zesvětštění, kvůli níž se zajímáme jen o to, co je vidět, a tak polevuujeme ve svém misijním nadšení.[4]

Co máme dělat?

Možná ve svém nitru anebo okolo sebe zpozorujeme znamení, která jsem právě popsal. Tehdy nám však církev, naše matka a učitelka, společně s mnohdy hořkým lékem pravdy nabízí v tomto postním období také sladký a uzdravující prostředek modlitby, almužny a postu.

Když věnujeme více času modlitbě, umožníme svému srdci, aby se zbavilo všech skrytých lží, kterými sami sebe klameme,[5] a našlo útěchu v Bohu. On je náš Otec a chce, abychom měli život.

Almužna nás osvobozuje od chamtivosti a pomáhá nám vidět ve svém bližním bratra nebo sestru: to, co mám, nikdy nepatří jenom mně. Jak bych si přál, aby se almužna pro každého z nás stala skutečným životním stylem! Jak bych si přál, abychom jako křesťané následovali příklad apoštolů a v dělení se o majetek viděli hmatatelný doklad společenství, které v církvi žijeme! Posloužím si proto slovy, kterými svatý Pavel vybízí korintské křesťany, aby uspořádali sbírku na církev v Jeruzalémě, „neboť vám to bude k užítku“ (2 Kor 8,10). Obzvlášť to platí v době postní, kdy mnohá společenství konají sbírky na pomoc církvim a lidem v nouzi. Přesto bych si přál, abychom také při našich každodenních setkáních vnímali, že kdykoli nás bratr prosí o pomoc, obrací se na nás sám Bůh. Každou almužnou se zapojujeme do péče, kterou Bůh ve své prozřetelnosti projevuje všem svým dětem. Pokud dnes skrze mě pomohl mému bratru, nemůže se zítra postarat i o mé potřeby? Nikdo totiž není štědrější než Bůh.[6]

Půst oslabuje naše sklony k násilí, odzbrojuje nás a je významnou příležitostí k růstu. Na jednu stranu nám umožňuje prožít, co musejí snášet lidé postrádající i to, co nezbytně potřebují, lidé den co den sužovaní hladem. Na stranu druhou odráží stav našeho vlastního ducha, který hladoví po dobru a žízni po životě v Bohu. Půst nás probouzí a působí, že jsme vnímavější vůči Bohu i bližnímu. Oživuje naši touhu poslouchat Boha, který jediný dokáže utišit náš hlad.

Přál bych si, aby můj hlas dosáhl i za hranice katolické církve a dostal se k vám všem, mužům a ženám dobré vůle, kteří jste otevření zaslechnout Boha. Možná vás tak jako nás zneklidňuje, jak se světem šíří neklid, možná vám dělá starosti chlad, který ochromuje srdce i skutky, a možná pozorujete, jak slábne vědomí, že tvoříme jednu lidskou rodinu. Přidejte se tedy k nám, abychom společně prosili Boha, společně se postili a společně nabízeli to, co máme, svým bratřím a sestrám v nouzi.

Velikonoční oheň

Především vybízím vás, kdo patříte k církvi, abyste na cestu postem nastoupili s nadšením a nechali se podpírat almužnou, postem a modlitbou. A kdyby se občas zdálo, že plamen lásky v mnoha srdcích začíná skomírat, vezme, že pro Srdce Boží to nikdy neplatí! On nám stále dává nové příležitosti, jak znovu začít milovat.

Jedním z takových okamžiků milosti bude i letos iniciativa „24 hodin pro Pána“, která celé společenství církve zve, aby přijalo svátost smíření spojenou s eucharistickou adorací. V roce 2018 se inspirovat slovy žalmu „u tebe je odpuštění“ (130,4) a uskutečnit se od pátku 9. března do soboty 10. března. V každé diecézi zůstane po čtyřiaadvacet souvislých hodin otevřen alespoň jeden kostel a nabídne příležitost k eucharistické adoraci i svátostné zpovědi.

Při vigílii Zmrtvýchvstání budeme znovu slavit jímavý obřad rozsvícení velikonoční svíce: toto světlo získané z „nového ohně“ postupně přemůže temnotu a osvětlí bohoslužebné shromáždění. „Ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění,“[7] abychom všichni mohli znovu prožít to, co zažili učedníci na cestě do Emauz. Budeme-li naslouchat Božímu slovu a čerpat posilu z eucharistického chleba, bude i v našem srdci stále vroucněji planout víra, naděje a láska.

Ze srdce vám žehnám a modlím se za vás všechny. Nezapomínejte se, prosím, modlit i vy za mě.

o slavnosti Všech Svatých ve Vatikánu 1. listopadu 2017

František

[1] Římský misál, 1. neděle postní, vstupní modlitba.

[2] „Panovník toho bolestného kraje / od půli prsou z ledu trčel v díře“ (Dante Alighieri, *Peklo*, XXXIV, 28–29; český překlad O. F. Babler – J. Zahradníček, *Vyšehrad*, Praha 1952).

[3] „Je pozoruhodné, že máme častokrát strach z útěchy, z toho, že budeme potěšeni. Ba dokonce se cítíme bezpečnější ve smutku a bezútěšnosti. Víte proč? Protože ve smutku si připadáme takřka jako protagonisté, zatímco v útěše je protagonistou Duch Svatý!“ (papež František, *Promluva před modlitbou Anděl Páně*, 7. prosince 2014; český překlad M. Glaser, *RadioVaticana.cz*).

[4] Srov. papež František, *Evangelium gaudium*, č. 76 – 109 (český překlad M. Glaser, *Paulinky*, Praha 2014).

[5] Srov. Benedikt XVI., *Spe salvi*, č. 33 (český překlad P. Brož, *Paulinky*, Praha 2008).

[6] Srov. Pius XII., *Fidei donum*, č. III.

[7] Římský misál, slavnost Zmrtvýchvstání Páně – vigílie, obřad velikonoční svíce (české vydání z roku 1983).

Mše svaté v týdnu od 11. 02. 2018 do 18. 02. 2018 Český Krumlov:

Pondělí	(12. 02.) večer: za
Úterý	(13. 02.)
Středa	(14. 02.) večer: za
Čtvrtek	(15. 02.) večer: za
Pátek	(16. 02.) večer: za
Sobota	(17. 02.) večer: za
Neděle	(18. 02.) večer: za farnost

P ř e h l e d b o h o s l u ž e b

	<i>Pondělí</i> 12. 02.	<i>Úterý</i> 13. 02.	<i>Středa</i> 14. 02.	<i>Čtvrtek</i> 15. 02.	<i>Pátek</i> 16. 02.	<i>Sobota</i> 17. 02.	<i>Neděle</i> 18. 02.
Český Krumlov	17:00ZK		18:00P	17:00Ž	18:00Ž 17:30kc		9:30P
Český Krumlov klášter						16:00Ž	
Větrní					18:00ZK 17:30kc		8:00Ž
Přidolí							11:15Ž
Věžovatá Pláně							11:15P
Kájov							8:00VT
Hořice na Šumavě							8:00JR

(časy označené tučně – mše svatá; časy označené kurzívou – bohoslužba slova)

6. neděle v mezidobí

1. čtení: Lv 13, 1 – 46
2. čtení: 1 Kor 10, 31 – 11, 1
Evangelium: **Mk 1, 40 – 45**

- **V pondělí 12. února v Českém Krumlově bude mimořádně v 17:00 hodin bohoslužba slova.**
- **Ve středu 14. února vstoupíme do posvátné doby postní, kdy nás církev vybízí k pokání. Tento den, zvaný POPELEČNÍ STŘEDA, je dnem přísného postu od masa a postu újmy. Postem od masa jsou vázány osoby starší 14 let a postem újmy jsou vázány osoby od 18 do 60 let. Půst újmy znamená, že se smíme dosyta najíst jen jednou za den. Postní doba má odlišný charakter než ostatní části liturgického. Je to doba naší metanoie, což znamená obrácení, změna smýšlení, činění pokání. Je to doba naší vnitřní duchovní obnovy, což by mělo vyvrcholit opravdu dobrou předvelikonoční svatou zpovědí. Je to doba přípravy na obnovu našich křestních slibů ve vigílii Velké noci. Liturgická barva postní doby je fialová a kostel se nezdobí květinami. V postní době se křesťané vyhýbají bujarým zábavám a bujarým veselím.**
- **Na Popeleční středu 14. února bude v Českém Krumlově mše svatá u sv. Víta v 18:00 hodin. Při mši svaté věřícím se bude udělovat popelec.**
- **V postní době se budou konat pobožnosti Křížové cesty. První Křížová cesta bude v pátek 16. února v Českém Krumlově v 17:30 hodin, a ve Větrní v 17:30 hodin. Přehled pobožnosti Křížové cesty během postní doby v jednotlivých farnostech je uveden uvnitř farního zpravodaje.**

www.farnostck.bcb.cz
farniuradck@seznam.cz

www.fuvetrni.webnode.cz
farniuradck@seznam.cz

farnostkajov.bcb.cz
kostelkajov@seznam.cz
mariagojau@seznam.cz